

заповѣда сѣщо на ротитѣ да избератѣ кашавари, артерлшици и коняри.

Офицеритѣ отѣ 3-та дружина се храняха отѣ офицерската кухня, която се устрои въ дружината и която се завеждаше отѣ единѣ ротенѣ командирѣ, а готвача бѣше отѣ кадровитѣ долни чинове. Ястието бѣше вкусно и питателно, — а въ сѣщо врѣме и ефтино: не привишаваше 12 среб. рубли въ мѣсяцѣ, разбира се, въ сѣщата сумма влизаше и виното.

Щомѣ пристигна дружината въ Плоештѣ, заповѣда се на ротнитѣ командири, да се погрижатѣ и купятѣ ротни артелни кола съ по два коня, които кола обязательно трѣбваше да бѣждѣтъ въ ротитѣ къмѣ 15 Мая.

— Защо ли сѣ тѣзи кола, когато се очаква отѣ Кишиневѣ опѣлченския обозѣ? казваха ротнитѣ командири; — при това отѣ гдѣ ще намѣримѣ подходящи кола? Тоя възгледѣ на ротнитѣ командири не бѣше правиленѣ, защото подходящи кола лесно можяха да се намѣрятѣ: Румжнитѣ за пари отѣ дѣнѣ-земя би ги извадили!

Къмѣ срѣдата на Май мѣсяцѣ, въ опѣлчението пристигна кадра за Българскитѣ конни сотни, които, съгласно Височайшето повеление, трѣбваше да се организиратѣ, а именно офицеритѣ: Шт. Рот. Язиковѣ, Шт. Рот. Ризенкаперѣ, ротмистри Лосевѣ. Невѣровѣ и Лукашевѣ, Шт. Капитанѣ Ярмоловѣ, Капитанѣ Бураго, Шт. Кап. Ковалевѣ, Поручици Сомовѣ и Сухонинѣ, Шт. Рот. Муратовѣ и 60 кадрови долни чинове.

Първия отѣ казанитѣ офицери—Шт. Рот. Язиковѣ е отѣ Българско происхождение. Въ врѣме на Русско-Турската — въ 1829 год. — война, неговия баща билѣ взетѣ отѣ единѣ виспи офицеринѣ, който го възпиталѣ и усыновилѣ, като му далѣ и името си. Той останалѣ въ Россия, гдѣто се оженилѣ за една Русскиня. Отѣ тоя бракѣ е билѣ роденѣ младия Язиковѣ, който, впоследствие постѣпилѣ на военна служба и сега по собствено жилиание бѣ прикомандиранѣ къмѣ Българското народно опѣлчение.

Штабсѣ Ротмистрѣ Язиковѣ не знаеше Български но живо се интересуваше отѣ отечеството на своитѣ.